

Abstrakt:

Disertační práce se zaměřuje na proces, kdy v socialistické Jugoslávii došlo na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let k přechodu od charismatického vůdcovství k systému kolektivního vedení. Ten souvisel s úmrtím Josipa Broze Tita v květnu 1980, tedy nesporného a dosud jediného vůdce jugoslávského socialistického režimu. Práce se proto zaměřuje na okolnosti, v nichž se příslušníci mocenské elity připravovali na tento moment, který představoval zcela zásadní mezník jugoslávských dějin. V přístupu ke zkoumanému problému, ale při koncipování samotného výkladu je zvolena tzv. aktéřská perspektiva. Ta nám umožnila, abychom podrobně sledovali konkrétní (hlavně politicko-institucionální) přípravy na blížící se odchod J. B. Tita. Současně jsme ale tímto způsobem mohli zachytit, jak Tito a jeho spolupracovníci (jež se později stali i jeho nástupci) vnímali celou paletu problémů a výzev, a to právě s důrazem na jejich dobový, pozdějšími událostmi nezatížený kontext. Zajímalo nás, jaké při tom vyslovovali postoje, preference i prognózy, které odrážely jejich myšlenkový svět jako reprezentantů jugoslávského modelu socialismu. Vzhledem k tomu, že se výklad zaměřuje na klíčové období let 1977–1982, analyzovali jsme jednání, argumentaci i komunikační strategii jugoslávské vládnoucí nomenklatury týkající se mj. prohlubující se ekonomické krize, mezinárodního postavení Jugoslávie, demonstrací v Kosovu či s ohledem na sílící nespokojenost kritické hlasy v řadách společnosti.

Klíčová slova: charismatické vůdcovství, kolektivní vedení, politika, aktéřská perspektiva, komunismus, Jugoslávie